

andre Udtalelser, almindelig bekendt, at Danmark med sine Landbrugsprodukter er et meget betydeligt Eksportland, og at der her er et Hensyn at tage, ogsaa for Industriens Vedkommende, naar Talen er om Toldforanstaltninger; det anser jeg for ganske givet. Jeg ønsker bare, at Landbruget til enhver Tid vilde vise Industrien det samme Hensyn der, hvor den trænger til, at der vises den Hensyn.

Naar Talen nu er om at købe danske Varer og Frembringelser i Stedet for udenlandske, vil jeg gerne have Lov til at pege paa, at jeg for mange Aar siden deltog i Arbejdet i en Lokomotiv-Kommission, som havde til Opgave at undersøge, om vi herhjemme var i Stand til at producere vore Maskiner, og det viste sig ved den Lejlighed, at hvert Aar, naar der herhjemme fra blev givet Tilbud, saa gik Prisen paa en Maskine fra Udlandet til en 77—80 000 Kr. ned med en halv Snes Tusind Kroner, men naar de udenlandske Fabrikker saa næste Aar ved Hjælp af deres Agenter havde konstateret, at det Aar var der ingen danske Fabrikker, der vovede at give Tilbud — de kunde slet ikke være med til de Priser —, saa satte de udenlandske Fabrikker ganske roligt igen deres Priser op med disse 10 pCt. Altsaa, vi fik Lov til at være med til selv at betale for at ødelægge vor egen Industri. Og jeg tør forsikre ærede Medlemmer for, at dette er ikke et ganske enkelt isoleret Tilfælde. Nej, det foregaar i en Udstrækning, som jeg desværre tror, de fleste ikke er rigtig klare over, for hvis man var fuldstændig klar over, hvorledes vi behandles i saa Henseende fra storkapitalistiske Kredse i Udlandet, vilde alle raabe i Kor: Skål vi saa holde op med at tale og se, om vi kan finde paa lidt fornuftige Foranstaltninger, der paa passende Maade kunde værne os overfor de ganske illegitime Interesser, som søger at ødelægge os paa alle Kanter, og som er den rette Aarsag til, at det er saa svært at komme Arbejdsløsheden til Livs her til Lands.

Hauch: Naar jeg har bedt om Ordet, er det foranlediget af de Udtalelser, der er fremsat, dels til Venstre, dels til Landbrugerne i al Almindelighed i Forbindelse med Spørgsmaalet Told. Jeg vil gerne sige, at som Forholdene ligger for vort Hovederhverv, der i Øjeblikket har en Udførsel, som udgør ca. 90 pCt. af vor samlede Udførsel, er dette Erhvervs Stilling overfor Spørgsmaalet Told klar og ligetil og selvindlysende. Landbruget er nemlig henvist

til Verdensmarkedets Priser paa de Produkter, som det har at afsætte, og dersom man omgiver sig med industrielle Toldmure, kan det kun blive Landbruget i Forening med andre Erhverv, der kommer til at betale Omkostningerne derved. Jeg er for øvrigt det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) taknemmelig for en Udtalelse, han fremsatte her for et Øjeblik siden, henvendt til den højtærede Erhvervsminister, en Udtalelse, der gik ud paa, at man ved Toldbeskyttelse kunde opnaa højere Arbejdslønninger. Deri ligger jo en tilstrækkelig Erkendelse af det berettigede i den Frygt, vi fra vor Side har for, at saadanne Toldforanstaltninger i Virkeligheden vil fordyre Levevilkårene for alle andre end dem, Beskyttelsen netop kommer til at gælde. Jeg vil gerne sige til de ærede konservative Medlemmer, der her i Dag har talt om Told, at man skal ikke vente at faa det danske Landbrugs Tilslutning til Toldforanstaltninger. Landbruget har haardt nok ved at bære sine egne Byrder i Tiden, skulde det saa ogsaa bære andre Erhvervs Byrder? Og jeg vil tilføje angaaende Venstres Stilling, at det er naturligvis rigtigt, naar det hævdes her, at man ikke skal være doktrinær i sin Opfattelse og ikke føre en Politik, som kan siges at være blind overfor alle Foreteelser; men at Venstre vil fastholde den Linie, vi gennem mange Aar har fulgt som Udtryk for vor Handelspolitik: at Frihandel maa være det Grundlag, vi bygger paa, det kan jeg forsikre de Herrer om.

I øvrigt har denne Forhandling jo ikke været uinteressant. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Ellinger) var i sin Invitation til den høje Regering kraftig i Stemmeføringen. Jeg tror, det ærede Medlem i Virkeligheden var noget uheldig, idet det ærede Medlem kom til at irritere den højtærede Erhvervsminister, og dog gik hele hans Tale jo ud paa at sige til den højtærede Minister: Kom i mine Arme, for der er Frelsen at finde for det hele. Maa jeg sige til det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds, at hos ham var Invitationen til Samarbejde jo endnu mere tydelig udtalt. Jeg glædede mig over at høre den højtærede Erhvervsminister i Gaar, og jeg har for saa vidt ogsaa glædet mig over at høre ham i Dag, idet jeg trækker den Irritation i Tonefaldet fra, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds havde formaaet at skabe hos ham. Jeg glæder mig paa mit Erhvervs Vegne, og jeg kan ogsaa sige, at jeg glæder mig paa den Politikks Vegne, jeg har den Ære at repræsentere, over at høre, hvor